

DE SET EN SET

Causes
sobreres

Xevi Sala

Periodista

Anys enrere, quan els pobles de pagès es van començar a convertir en un paisatge cobejat pels ciutadans de la capital que es podien permetre una segona residència, dos trets distingien els veïns nous dels veïns de tota la vida: els forasters mastegaven un català extravagant i afectat, res a veure amb l'accent tribal i directe de la gent de la terra, i es consideraven exempts de contribuir econòmicament al sosteniment de la festa major. El primer tret diferencial importava més aviat poc, perquè almenys proporcionava als nens del poble l'ocasió d'escarnir-los i divertir-se a costa seva. El segon ja era més empídic, perquè els nouvinguts gaudien de les sardanes i del ball a la fres-

Pagar per tenir festa major feia ser pagès, com tragar fems o munyir les vaques

ca com tothom però en canvi s'estalviaven haver d'afluixar la mosca. Pagar per tenir festa major feia ser pagès, com tragar fems o munyir les vaques. Els temps han canviat i al cap dels anys els propietaris de les segones residències han esdevingut, en general, gent normal i corrent integrada al territori sense ànim colonial. Per això esdevenen titulars sonats casos com el de les campanes de Sant Mori (a l'Alt Empordà) o els arbres de Gaüses (Baix Empordà). A la primera població, un senyor vingut de fora vol que el jutge faci callar les campanes perquè diu que destorben els clients dels seus apartaments. A la segona, la decisió municipal d'arrencar dos arbres de la plaça perquè feien nosa al camió d'escombraries ha mobilitzat una colla de forasters que en reclamen la replantació. Tothom té dret a defensar els seus arguments però hi ha causes innecessàriament empresonadores. Fer callar les campanes o contradir les raons pràctiques d'un Ajuntament és voler gaudir de la festa major sense contribuir-hi.

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin les quinze línies o els vuit-cents caràcters d'extensió. ELPUNTAUVI es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-girona@elpuntavui.cat

Un record positiu

■ Davant la llei de cures pal·liatives i de la mort digna, he recordat una persona amiga, morta aquest any, que és un exemple de com em sembla i m'agradaria que fossin les cures pal·liatives davant una malaltia greu i amb una mort propera anunciada d'antuvi. Em va meravellar el suport de l'equip, tant a la malalta com a la família. Sense presses, amb una atenció completa tant mèdica com anímica i a qualsevol hora, s'avançaven sempre als esdeveniments. La pacient era creient, i fermament i plenament conscient de la seva evolució. Tot aquest suport li va fer afrontar tant la malaltia com la mort amb una serenitat i una pau que transmetia al seu entorn. Va tenir dolor, però no ansietat. Ni se li va escurçar la vida, ni se li va allargar innecessàriament. La van acompanyar amb una professionalitat plena de sentit humanitari eficient. Tant de bo la llei de la mort digna garantís això a tothom!

TERESA BAU COLL
Barcelona

La 'borsa'

■ Personalment, des que m'he jubilat em dedico a la borsa, em refereixo que a la nit baixo la bossa d'escombraries als contenidors. Com cada matí, compro el diari i sols llegeixo que l'economia va molt malament i que la borsa està en negatiu. Pregunta als companys què passa amb la borsa, però tots opinen i ningú en sap res. La realitat és que la majoria de ciutadans no ho sabem. Els uns diuen que és el motor de l'economia, els altres que és un centre d'especulació. Segurament, si la borsa no existís, l'economia seria més real i funcionaria millor. Al meu entendre, des que les entitats financeres van començar a vendre

La interconnexió soterrada també és de la MAT

■ N'hi ha que, expressament, utilitzen molt hàbilment la semàntica per despistar a la gent. Si no s'està al corrent de les notícies, els poders fàctics ben instal·lats ens bategen una notícia quan la realitat és una altra. Ho dic perquè ara fa poc vam poder llegir a la portada d'un dominical que "la interconnexió elèctrica entrarà en funcionament el 2012". Mario Monti, en el seu treball de fer minvar la forta alarma social que provoca la MAT, en l'últim moment es va desentendre dels dos primers trams, quan hi ha documents oficials en què diu que el seu treball començava a Sentmenat, l'origen de la línia, i al final només es féu responsable de la interconnexió, el pas de la frontera. Així es va aconseguir impulsar el soterrament des de Baixàs fins a Santa Llogaia, en corrent continu; una de les línies soterrades terrestres de les més llargues. En ser prioritari per a la CE els més de 300 milions d'euros donats per tots nosaltres per al benefici d'unes empreses privades, més que seguretat energètica, els donaran més seguretat pel que fa als beneficis.

Sort en vàrem tenir de les quatre plataformes, dos per cada costat de la ratlla, per aconseguir això. Però el que no és diu és el que va reconèixer Monti, en referència a les compensacions, les inversions, etc. A la Catalunya del Nord, polítics i empresaris units, forts, varen aconseguir, en els debats públics, oberts fins i tot a les dues plataformes d'aquí, unes compensacions que nosaltres no tindrem. Potser aquest món empresarial s'hauria d'emmirallar nord enllà i fer autocrítica. I dir que s'han consultat tots els afectats del territori representa fer córrer una altra mentida oficial habitual. I també es podria enviar algun periodista a fer alguns quilòmetres i a ser damunt del terreny per palpar la notícia, i no esperar que t'ho donin tot des de la web oficial de l'empresa promotora. O preguntar-se pels perills sobre la salut que tindran totes les persones al voltant de la subestació de Santa Llogaia, perquè aquí passarà de corrent continua a alterna. Com que ja es dona per fet que funcionarà el 2012, quan el primer tram encara no ha entrat en funcionament, ni la subestació de Vilanna, i aquesta havia de funcionar ja fa mesos... Sembla que tot està fet, però el cert és que hi ha un decalatge entre les obres del TAV i la MAT. Si diuen que les obres del TAV acabaran a finals del 2012, i el TAV necessita la MAT per funcionar, com s'ho faran, doncs, entre Besanó i Santa Llogaia? Perquè del segon tram encara s'ha de publicar a Madrid el document oficial; vindran al·legacions, etc. Es pot eternitzar encara tot això. No es pot dir blat...

JOSEP LLUÍS GONZÁLEZ MORENO. La Mota (Pla de l'Estany)

plans de pensions i a manejar els dipòsits dels estalviadors de la borsa, les empreses cotitzades no valen el que marquen els seus actius sinó el que quatre mans fortes volen que valgui. Una de

les coses que es va plantejar a la cimera del G-20 era que les entitats financeres exercissin d'intermediàries financeres i deixessin d'especular. Així mateix, una altra de les coses que van pro-

mulgar va ser l'eliminació de paradisos fiscals. Doncs bé, les entitats financeres manegen a la borsa molta de la pasta que és opaca al fisc. En resum, la borsa avui es maneja amb els diners d'estalviadors i els diners dipositats en paradisos fiscals a través d'entitats financeres que obren curt i tanquen llarg. Dinners especulatiu, ras i curt, molt al contrari del que entra en una institució com a accions.

Amb aquest menú, arriben missatges dels mitjans de comunicació perquè els passerells vagin per llana i tornin xollats. Si la borsa és realment capaç d'aixecar l'economia o d'enfonsar-la, hauria de ser controlada pels estats, ja que, en si mateixes, les borses no creen riquesa, sinó que són mers jocs de suma zero entre els participants, menys les comissions que s'emporten els intermediaris.

JOSEP MEGIAS VERGES
Sant Adrià del Besòs
(Barcelonès)

Fotografies

■ En l'últim ple, l'alcalde de Llanerres i el seu govern van aprovar una norma que prohibeix al públic assistent fer fotografies al ple, al·legant que després algú les fa servir per ridiculitzar els governants. Són les actuacions dels governants i les seves paraules les que ens ridiculitzen, als llanerresencs. Alguns les qualifiquen de franquistes i jo les qualificaria de pinotxistes. Les trobo d'una ridícula dictatorial, ja que de fotografies dels governants en trobem a la revista mensual de l'Ajuntament *Llanerres Informa*, als programes de festes, etc. Serà per fotografies!

Senyor alcalde, escolteu el poble, i tal com deia el públic en el ple: "Vés-te'n a treballar a Barcelona".

MANOLO ORTIZ DE LAZKANO
Sant Andreu de Llanerres
(Maresme)EN
SÍSIF

Jordi Soler

